

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL.

Társzerkesztő: HANVAI GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:

VAGÓ GYULA könyvnyomdája
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk

Szomorú statisztika.

Ha figyelemmel kísérjük a „Központi statisztikai hivatal” havi kimutatásait, megdöbbenve kell konstatálnunk, hogy nálunk hónapról-hónapra mind nagyobb számmal vannak, kik utlevelet vesznek ki, tehát kivándorolnak.

Ei, Magyarországról! ez a jelszó valószínűleg a népnél. Idehaza munkát nem lehet kapni hát kivándorolnak idegenbe. Kissé szomorú alapja van ennek a nagyarányú és mindjobban elharapodó kivándorlásnak. Ha ily mértékben haladunk, egy esztendő leforgása alatt mintegy negyedmillió ember fogja elhagyni a haza földjét.

Vagy csakugyan olyan éhbeteg, elviselhetetlen állapotok uralkodhatnak már nálunk, hogy kénytelen-kelletlen a szegény ember felszedi sátorfáját és megy új hazát keresni? Nem hisszük. A legtöbbjét a szép remény, a hiu ábránd, a csalfa vagy hajtja, üzi, kergeti. Kivándorlási inger szállotta meg az embereket s ez oly erős és oly hatalmas, hogy senki és semmi sem tántoríthatja el őket szándékuktól. A mi kis földjük, egyéb holmijuk van, mindazt pénzzé teszik s mennek a bizonytalanságba, az általuk vélt Eldorádba, Amerikába.

Hogy sok idehaza a munka- és

kényér nélküli ember, azt jól tudjuk és ezen nem akadunk fenn egy szemernyt sem, ha azok, kiknek itthon nincs mit keresniök, illetve találniok, idegenben próbálnak szerencsét. Elvégre az ép kéz-láb ember, a dolgos, munkakedvelő és tisztességes polgár csak nem fog koldustarisznyát a nyakába akasztani, hogy aztán alamizsnát kéregessen családjá számára. Ezzel ellenkezik természete, jelleme és önérzete. Inkább úgy nyomorog, éheznek, fázik, s ha már sehogy se tud boldogulni idehaza, fölcihelődik s munkát keres idegen földön.

Szomorúnak elég szomorú, hogy országunk népét nem tudjuk ellátni elegendő munkával, s ha már képtelenek vagyunk tisztességes kenyeret adni nekik, nem gátozhatjuk meg abban, hogy boldogulásuk útját ott keressék, a hol föltalálni vélik.

De az aztán más elbírálás alá tartozik, ha olyanok hagyják oda szülőföldjüket, kiknek van mit a tejbe aprítani, van egy kis földjük, házuk, tehenük, disznájuk, szóval szépecskén, szerényen megelhetnének családostul idehaza. Csakhogy, mint már említettük, a kivándorlási inger szállotta meg az embereket, mely hova-tovább mániává fajult. A kissé tehetősebbek rémképeket látnak. Azt hiszik ugyanis, hogy idehaza eluszik az a kis vagyó-

nuk is, a mijük van, s ennek elejét veendő, időelőtt pénzzé teszik mindenkiket s elvitorláznak Amerikába, hol nemcsak hogy biztosíthatják egzisztenciájukat, hanem még megduplázódhatik vagyoniuk. E rögeszmével szemben aztán nem használ se szép szó, se okos beszéd, se kellő felvilágosítás.

Igy aztán odajutunk, hogy itthon parlagon, miveletlenül maradnak a földek, nincs a ki gondozza, nincs a ki értékesítené a kincseket rejtő és dusan termő, kövér földeket. Avatatlán keznek kerülnek, a kik azután spekulációs célokra fordítják, úgy hogy fél annyit sem nyujt, mint nyujtania kellene. Az a legfajóbb ebben a dologban, hogy a legszomorubb csalódások érik kivándorlóinkat. Egyik csoport ép úgy nyomorog idegenben mint nyomorgott idehaza; egy másik rész be se teheti a lábát Amerikába, miután itt a nagyfokú beözönlesnek elejét veendő, egy es más rendszabályokat léptettek életbe. Mert manapság már az új világban is rengeteg a munkanélküliek száma magában New-Jorkban állandóan ódómg mintegy félmillió dologtalan ember, s így érthető, hogy a bevándorlók csak igen nehezen s csak a sors különös kedvezése folytán jutnak munkához.

Oda jutunk tehát, hogy az itthon aránylag jobb módnak örvendő, tehe-

A „CSURGO ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA

Az Estharang.

Virágünnep volt künn a zöldben
Madárdalos, hűs völgy' öén,
Virággal volt a rét behintve,
Virágboi volt körül — sővény.

A zene oly csábosan szólt,
Oly táncrahívón, édesen,
S mi mégis messze elbolyongtunk
A távol bérceken, völgyeken.

Csapongva csörgött utunk mentén
Egy pajzán, hűtlen kispatak;
Szerelmes esti pirban égtek
Körül a tölgyes bércefalak.

S hogy mentünk szótlan álmodozva
Titkos sóhaj két ajkamon,
Tán sohasem jön újra vissza
Ez a magany, ez alkalom

S míg bámulom tüzet szemednek,
— Keblemre vonva fejedet,

Kábult agyamnak vágya támad
Öleini, birni tégedet!

A gondolat vágy lángra gyulaszt,
Eremben száguld, forr a vér —
Elkárhozni, pokolra szállni
Egy pillanatnak üdvéért!

... De im kigyul az első csillag
Az ég peremén, alant;
A szomszéd falu templomában
Imára szól az estharang.

A zene hallgat lenn a völgyben,
Csak szellő sug a fák között.
Az egész tájra körülöttünk
Szent ajtatossárga költözött.

S mire a hold megkezdi útját
A mérhetetlen tájakon,
Eléd borulva bűnbánóan
A harangzugást hallgatom.

Balla Miklós.

A csillár alatt.

Irta: Dr. Vértés József.

Még nem is olyan régen volt, hogy a megyei bál, vagy a nőegylet táncmulatsága ne hozta volna izgalomba az egész várost, sőt az egész megyét. Már decemberben összeült az előkészítő bizottság s a „Töszeg és Vidéke” című he'yi lapban hétről-hétre pontosan közölte, hogy a multkor a főispán ur ő méltósága váltotta meg a jegyét, szombaton meg az árvaszéki elnök ur s becses családja értesítette a rendező bizottságot biztos megjelenéséről stb.

Bizony az én gyermekkoromban más világ járt meg. A „Magyar Király” szállóban ifja-vén úgy rakta a csárdást, hogy a jó öreg Miska bácsi alig győzte hordani a sok hűsítő nedűt, mit magyarán — Helmeccyvel együtt hívunk, hogy pezsgő.

Pezsgő volt akkor ám nemesak a bor, de az élet is. Ujjal mutatott arra, ki nem táncolt Kinéztiük a tereméből, ami annyit jelent mai nyelven, hogy a szemünkkel tessekeltük ki. Lujzi bácsi már vagy 50 esztendő óta hord a vállán, de ügyesebb táncos még ma sem akad a megyében.

Hála

Istennek

György lovag vedjegy 6 15

hogy megengedte magának, oly hatalmas gyógyszer feltalálni, minf „György” életbalsam, mely nekem annyira segített bajaimmal. Így írja Vas Ferenc Cupreg (Zágráb megye.)
S ámtalan beteg kapta vissza egészségét a „György” életbalsam által melynek gyógyhatása csodálatos, kiváltképen gyomorháj, bélháj, belháj, orv. vedőkönél. 84711 elismerőlevél bizonyítja ezt. 12 kis vagy 6 nagy duplaöveg pontos használati utasítással Szétküldi az ügyedűli készítő, Városi gyógyszerár Temesvár, Szt György tér 522.
Ezen házi zer ne hiányozzon egy családnál sem.

több ember kis vagyonkáját, a mit Magyarországon féltett, idegenben csakhamar föleszi, mert nem kap munkát s még örül, ha valahogy vagyonának roncsaival haza kerülhet. Bezzeg napjainkban hány meg hány kivándorló jön, vagy jönne vissza hazájába, vagy hányan eszetelnek végtelen rossz helyzetüket Amerikából ösmerőseiknek Amerikából írott leveleikben otthon maradásra szólítván fel őket.

Mindentől eltekintve, a kivándorlás egyre emelkedőben van nálunk, nem használ semmi, mennek tömegesen egyes családok, olykor falvak is Amerikába.

Ha ma-holnap Magyarországon megkezdődnek a nagyobb munkálatok, mint öntöző csatornák létesítése, vízszabályozások, vicinálisok építése stb., talán munkáshiány lesz nálunk s ezt felhasználja az eberszemű külföld, se-regestül jönnek majd ide a német, olasz és egyéb nemzetiségű munkások, míg a mieink egy szebb jövő reményében idegenbe mentek, hol semmivel sem akadt jobb dolguk, mint idénaza. De hát világot kell próbálni, akárhogy is lesz. A mit itthon rossznak vélték, azt idegenben talán jónak találják s ezen körülmény kiegyenlít mindent.

A nép gazdasági nevelése.

Bár az újabb időkben nagyobb arányokat öltött társadalmi mozgalmak által elért sikerek elég kedvezőek, — az ország tulnyomó részében a gazdálkodás kezdetleges, nem áll a kor színvonalán. Hogyan és mint kell természetesen a gazdáknak. Erre a kérdésre sokan nem tudnak ma sem helyes választ adni. Az ősöktől örökölt földön az apáktól tanult művelés folyik. Pedig az idők nagyon megváltoztak, s a gazdálkodás, a mely akkor még jónak bizonyult, ma már idejét multá, a megélhetést sem biztosítja.

Miképpen lehet elérni, hogy a ve-rejttékkel megmunkált föld termése megtelelő hasznot hozzon? Más szó-

val: miképpen értékesítsük munkánk gyümölcsét? Ez a második pont, melyet a tömeg szemé előtt köd borít. Azt már beláthatja mindenki, hogy nem elég a régi módszer: a termést bevinni a városba és ott potom áron elvesztegetni, egymás kárára az árakat leverni, az árakat isten tudja hányszor be- és kiszállítani. Hát annak hányan isszak meg a levét, hogy a még lábba álló termésre előleget kérvén a falusi szatócstól, vagy korcsmárosától: uzsorakamatot kénytelenek fizetni?

A gazdaságilag gyöngye ember tudatlanságának esik áldozatul, a mikor, évről-évre fojton szegényedik, míg a föld kiesszik lába alól. Mert hiszen dolgozik, s megvan benne a hajlandóság — még többet dolgozni. Belátja, hogy eszközei elégtelenek; előtte lebeg az erősek példája, a kik boldogulni, haladni, vagyonosodni tudnak. De nagy elhagyatottságában egész erélye és tettvágya kimerült az elégedetlenkedésben, úgy érzi, mintha a végzet nyomná őt egyre mélyebben a nyomoruságba.

Ez a súlyos tévedés hajt szazezreket a kivándorlók közé, vagy a szocializmus karjaiba. Ez kelti azt a lévhitet, hogy itt az ősök földjén nem tehet boldogulni.

Ezzel szemben felvenni a harcot; meggyőzni a kételkedőket arról, hogy mindazon előnyöket, a melyek az erőseket képessé teszik a boldogulásra, megszereshetik a gyöngék is; feltárni előttünk azt az új világot a melynek sokan dolgoznak: ime ezek a föladataik, állanak a némtanítói kar elé. Jól ismerjük és nem kicsinyeljük az a munkát, a melyet e kar egyes kiválói e téren eddig is kifejtettek. De ők kevesen vannak, a szegény ember baja pedig számtalan. Működésük kis területre terjed ki, holott az egész ország népe rászorulna.

Bizzunk benne, hogy a gazdasági szaktanítók nem fognak megelégedni szorosan körülírt kötelességeik teljesítésével. Nem fognak megállani ott, hogy a gondjaikra bizott gyermekek lelkét fogékonyra tegyék a

gazdasági haladás iránt. Hanem valódi népnevelőkként föntartják az összeköttetést községünk népével az iskolán kívül is. Barátai, tanácsadói lesznek a népnek. Az egész község gazdasági életének szálai kezükben fognak összefutni. Mint a villamos vezeték sodronyai az áramot úgy vezetik le majd a községi gazdasági életben felszínre jutó mentőeszméket a legalsóbb fokig.

H i r e k.

— **Kitüntetés.** Dörner Zoltánt, a kaposvári kir. törvényszék elnökét a király a curiai bírói címmel és jelleggel tüntette ki. Ezzel a jogszéközség egyhangú óhaja teljesült, mert a népszerű elnök továbbra is a kaposvári törvényszék élén marad. A kaposvári törvényszék bírói kara Percel Akos kir. táblai bíró vezetése alatt testületileg üdvözölte elnökét, a kezelő személyzet pedig Partay Géza irodaigazgató vezetésével tiszteltet. A kaposvári ügyvédi kar is testületileg gratulált a jól megérdemelt kitüntetéshez és örömet fejezte ki ittmaradásán.

— **A A Osurgói Oasluo** f. hó 8-án tartotta rendes évi közgyűlését, melyen a tárgysorozatot nagyobb vita nélkül letárgyaltak. A tisztikar és a választmány a régi maradt: Elnök Dr. Hochreiter Kornél, alelnök: Matray Gyula, ügyész Bausz Sándor, jegyző Dr. Poor Ernő, pénztárnok Payer Géza, háznagy: Dr. Horváth József. Választmányi tagok: Bóné Kálmán, Bodola László, Hölke Kálmán, Kaeskovics Lajos, dr. Vida Karoly, Lang Mor, Melitskó Miklós, Hám Ferenc, Matolesy István, Prettenhoffer Ödön.

— **A Osurgói Polgári Oasluo** f. hó 8-án tartotta rendes évi közgyűlését saját helyiségeiben. A tárgysorozat elintézése után megejtették a választást, melynek eredményeként: elnök dr. Jünker Elek, alelnök Vágó Gyula, ügyész Dr. Kreisler Mor, háznagy Pataki Antal, pénztárnok Valent Imre, titkár Tihanyi Gyula, vigalmibizottsági elnök Dr. Horváth Gyula, dalárda vezető Nagy János. Választmányi tagok: dr. Ehn Kálmán, Csicsmány János, Fried Albert, Vágó Lajos, Kresler Géza, Traubermann Ádám, Fischer Simon, Tikker János, Neuvirt József, Grünfeld Ferenc, Radovits István. Számvizsgálók: Schlésinger Jakab, Gerber Izidor, Karbuczky Ferenc.

— **A Iparos és Kereskedő Ifjak** önképzőkörre f. hó 8-án tartotta évi rendes közgyűlését saját helyiségében. A számadasok

Lujzi bácsi! Bizony-bizony elszorul a szívem, ha a te örökifju kedélyedre, mindig vidám beszédedre gondolok. Van-e csak egy is a mai ifjuság között, a ki teveled egy sorba állítható? Van-e csak egy is, aki a te ifjuságoddal, a te mindig vidám természetteddel versenyre kelhetne?

Ne kívánd tőlem, jó öregem a feletet. Te is tudod.

Ott a csillár alatt van a mi ifjuságunk helye.

A csillár a mai bálterem egyik lefontosabb tényezője. Ezelőtt 10—15 esztendővel az öreg nra foglaltak helyet a csillár alatt, a táncterem közepén s onnan gyönyörködtek ifjaik multságában. Gyönyörködtek s irigykedtek. De szívesen is vegyülnének közéjük, de a lábuk öregek, tessék csak ott maradni, ott a — csillár alatt.

Ezeket a kényszerűség szögezi le a csillár alá.

A mai táncterem képe alaposan megváltozott. A csillár alatt ott látod hazánk jövőjét, nemzetünk díszét virágát, amint ásitozva, hátrattett kezekkel tüntetőleg unatkozik. Őt ez már nem érdekli. Ez csak amolyan kötelességszerű látogatás, melyből talán még émi haszna is lehet.

Igen haszna. Jenő ur már mégsem egészen közönyös. Egyszer csak megloki a mellette álló kollega urat (jogász vagy miféle lehet a szerencsétlen termtés) idegesen rángatja lábát, bámulatos ügyességgel szemére csapja monokliját és a kollega urral együtt fikszirozza Margit kisasszonyt.

Margit kisasszonyt érdemes fikszirozni. A mama már másodszer hozta a bálra. Ő nagysága az eladó lányok sorába lépett.

— 80.000 forintja van, mondják egymásnak. Szünőrákor az asztalukhoz ülünk.

Ilyen a világ a csillár alatt.

Az ifjak egykedvűsége: az ifjuság egykedvűségévé fajul el. Ettől a tétlen, hagyományos társaságtól várjuk mi a magyar társadalom ujjaszületését?

Az a fényes csillár számtalan sok lángjával szomorú jövőre veti fényét.

A Jenők a hozományt nézik, a Margitok a diplomát keresik. Csak a tanult ember, csak az egyetemet járt halandó „jöhet számitásba.”

A lányok nézetét értem nem is ők a hibásak. A papa, a mama beiratják a gymnáziumba, vagy ha közelebb nem végezheti el tanulmányait, hát jár franciára, zongorára,

estetikára és a jó Isten tudja még mi mindenre nem.

A konyha? Ott van a szakácsné! A takarítás? Mire való a szobalány? A nagymosás? Hát a mosóné szájából is kivegyek a kenyeret? Ezekkel a kérdésekkel elégtit ki Margit kisasszony aggodásunkat.

Bizony ez így nincs rendjén. A csillár alatt levő ifju hozományvadászok s a csillár körül röpdöső fiatal eladó lányokak valóban egymásra akadtak. Egy-egy monokli még sikert is érhet el, mely siker koronája a házasság.

Ez a házasság mély szivszomorúsággal tölti el mindnyájunk szívét. Az anyakönyves is, a pap is összeadhatja őket; örök hűséget is esküdhetnek egymásnak, de hogy ennek a szeretet híján való egybekelesnek boldogság legyen a kísérője, azt már nem hisszük.

A csillár rideg fénye a családi tűzhely melegét nem tudja pótolni.

El a csillár alól.

megvizsgálása után megválasztották a tisztikart. Elnök Péteri Viktor, alelnök Viaszak József, jegyző Lieb Vilmos, pénztárnok Klengenbrunner Antal, elenőrök Prónay István Zséger Gyula, háznagy Dorn Antal könyvtárnok Kenessey József.

Szabad Lyceum Ertesítés. Folyó hó 21-én vasárnap d. u. pontban 5 órakor felolvasás lesz a főgymnasium nagy termében. Felolvasást tart Kohlbach Bertalan „A képművészetek hatása a kulturnépek vallására” címmel. Tagok beléptidiját nem fizetnek. Nem tagok számára a beléptidij 20 fillér.

Közgyűlés. A csurgói takarékpénztár február hó 2-án tartja ezévi rendes közgyűlését saját helyiségeiben. Az intézet forgalma olyan eredményes volt, hogy a részvényesek 22 korona osztalékot kaphatnak.

Ellesett párbeszéd. A) Tudod, mit irigyelek legjobban L. Gy. barátunktól?

B) Nős mit?

A) A magasságát?

B) Ugyan miért?

A) Mert az még a Györgytéri (csehutcai) járda saraból is kilátszik.

Vármegyénk református lelkészéhez. Igaz magyar szívvel kerjük vármegyénk református lelkészi karát, vegyék testvéri szeretetükbe a nagypénteki reform. társaság ügyeit. A társaság éppen most szolt hozzájuk kérés szóval, hogy a züllesnek induló gyermekek megmentésére nyújtson segédkezet. Lapunkban már jeleztük, hogy a tarsulat rendkívül kedvező és érdekes nyeresési esélyekkel sorsjátékot rendez. Ennek a sorsjáték sükere elsősorban attól feltételeztük, hogy a ref. lelkészi kar minden szeretetét e szép, jó ügynek adja. Ámbar nem exclusiv felekezeti ügy az emberszeretnek ez a munkája: mégis az érte legjobban buzgó segélyhadat református lelkészi karunktól várjuk. Hisszük, hogy nem hiába várjuk. Isten áldása legyen munkájukon, segítségükön.

Az Iharos-Berényi Vegyes Ipartársulat saját pénztára javára folyó évi február hó 10-én az iharos-berényi nagyvendéglő termében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 1 korona. Családjegy 2 korona. Kezdeté 7 órakor.

A gyékényesi vasuti ifjúság február hó 2-án Fleiner Mundi vendéglőjében zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyjegy 1 kor. családjegy 2 kor. 40 fill.

Mezőgazdasági kiállítás Pécsen. A baranyavármegyei gazdasági egyesület a jövő évben nagyszabású ipari és mezőgazdasági kiállítást rendez Pécsen. Közreműködésre felszólította a dunántúli vármegyék összes gazdasági egyesületeit is; amelyek közül máris többen megígérték, hogy részt vesznek úgy a kiállítás, mint az azzal kapcsolatos versenyek, kongresszusok rendezésében. Különösen nagyarányúnak ígérkezik a tejjgazdasági kiállítás, melyen részt vesznek az összes dunántúli tejszövetkezetek.

Önműködő bölcső. Személyesen nem ismerjük Horváth Pál füzvölgyi (zalamegyei) tanítót, de feltételezzük, hogy házas ember és jó családapa. Faluhelyen kevesebb népességnek örvend a dajkák intézménye, mint városokban, de különösen a szegény falusi tanítónak nem telik az efféle fenyűzésre. Így hat Horváth Pálnak is kijuthatott abból a gyönyörűségből, hogy hosszú éjjeleken át kellett kis gyermeke bölcsőjénél virasztania és ha a kis zsarnok megmozdult, az apa oly buzgalommal fogott a ringathoz mintha direkt erre berendezett automata lenne. Ily kínos éjjeleken át elgondolkodott a szegény tanító afelett, hogy ha már a 4 hónapos babákat nem lehet annyira civilizálni, hogy az éj csendjét és nyugalmát respektálják, miként lehetne megoldani azt súlyos problémát, hogy a baba is ki legyen elégítve és a szülők éji nyugalmát se zavarja semmi. És míg a kalyha mellett lecsukódó szempillákkal tologatta a bölcsőt s dühnyögte hozzá az aítató dalt, közben ki találta az önműködő bölcsőt. Olyan bölcsőt, melyet nem kell ringatni és amely mégis allandó mozgásban van. Nagy dolog ez kézem, kaprázatosan sokat jelent. Jelenti az szülők éjjei nyugalmát s de nagy áldás

emberekre nézve, kik nem örökdíhetnek allandóan gyermekeik mellett. Az önműködő bölcsők kérdésével már mások is foglalkoztak, mint azonban a miniszteri szakértők véleményében olvassuk, oly tökéletes módon még senki sem oldotta meg, mint Horváth tanító. — A többi találmányok nagyon is komplikáltak, oly bonyolult gépezetekre vannak berendezve, mint egy vasuti lokomotív. — Ennek ellenében a zalamegyei tanító találmánya valóságos Kolombus tojása, melynek célja rövidesen az, hogy minden más bölcsőt kiszorítson. A miniszteri szakértők véleményéből idézzük a következőket:

„A jelen találmány tárgyát oly bölcső képezi, mely a ringást önműködően végezi. Hoztak már ugyan javaslatba ilyen bölcsőket, csak hogy azoknak szerkezete oly tökéletes és komplikált volt, hogy azoknak a gyakorlati használatba való bevezetése nem sikerült. Ezzel szemben jelen találmány tárgyát képező bölcső igen egyszerű szerkezetű, biztos, szabályos működésű továbbá az által tűnik ki, hogy ezt igen egyszerű módon a szokásos gyermekkoosik keretébe lehet szerelni és így a lakásban ringató bölcsőként, az utcán pedig tolokocsiként alkalmazni.” Ez a vélemény kétségtelenül teszi, hogy Horváth tanító találmánya kiváló jelentőséggel bír és az önműködő bölcsőnek nagy jövőt jósolhatunk.

Szétmarcangolta a kutya Nagyban jön községéből a mai napon borzalmas eset híre érkezett. A község határában egy nekiböszült juhász-kutya a szó teljes értelmében izekre marcangolt egy asszonyt, aki rettenetes küzdelmet vívott az állattal. Csak Balázs né késő délután gyalogszerrel indult el a szomszéd község felé. Az országuton egy hatalmas komondor támadt meg, s a szerencsétlen asszony ugylatszük kövel hajigálta az ebet, hogy elriassza; ami nem sikerült, csak inkább böszítette a komondort. A nyomok vallanak csak arra, mily rémes harcot vívott a szegény asszony, a kinek a darabokra tepett verbe tagyott holttestét reggel talált meg az arra járó emberek. A halottról cafatokban fityegett a hus, a feje, a melle, karja szét van marcangolva s egyes véres testrészeit az árokban lelték, távol a véres eset helyétől. A vizsgálat kétségtelenül megállapította, hogy Csákné gyilkosa egy kutya volt. Vesszős István nagybajomi gazda kutyája vérengző, veszedelmes állat, mely már több embert is megtamadott. A rettenetes ebet lebunkóztak, gazdája ellen pedig vizsgálat indult.

Kuruzslás. Nagy Pál antalfalui lakos gyógyíthatatlan betegségben szenvedett már régóta. A falujabeliek tanácsára bement Kanizsára s ott felkereste a Vörösmarty utcában lakó Varga Borbálát, kiről hallotta, hogy milyen ügyes orvos. Be is állított a kuruzslóhoz, aki Nagynak azt a tanácsot adta, hogy hogy 9 nap múlva hozzon 9 forintot s azon ő majd a gráci cifra templomban misét fog szolgáltatni. A beteg ember reá is állt az alkura, de a sors nem akarta, hogy a kuruzsló az egyszer negyben is Baletok fogjon, mert időközben doigja akadt a rendőrségen, ahol vállaltás közben a fentebbi esetet is kiböktentette. A rendőrség természetesen Varga Borbála ellen kuruzslás büntette miatt a vizsgálatot azonnal folyamatba tette.

Van szerencsém értesíteni, hogy eddig MAYER MIHÁLY néven vezetett épületfa, deszka- és építkezési anyagok üzletet a mai naptól fogva helyben ugyanazon helyen

MAYER W.

bejegyzett cég alatt fogom tovább vezetni.

Becsés párfogását kérve vegyok kiváló tisztelettel

Mayer W.

9 sz. 1906.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezen nel közhírré teszi, hogy a pozsegei kir. járásbírótság 1905. évi 453 számú végzése következtében dr. Goldberger Ödön ügyvéd által képviselt Schlésinger és Heim javára Szablics Tamás ellen 194 K. 6 f. s jár. erejéig 1905. évi november hó 9-én foganatosított bírói végrehajtás utján lefoglalt és 678 kor. 54 fillérre becsült következő ingóságok u. m. borok,lovak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. bíróság 1905-ik évi V. 378/2 számú végzése folytán 194 korona 6 fill. tőkekövetelés, ennek 1905. évi már. hó 14. napjától járó 6 0/0 kamatai, egyharmad százalékos váltódíj és eddig összesen 44 kor. 36 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Berzencén leendő megtartására

1906 jan. hó 25-ik napjának délutáni 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel nyilatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1906. évi jan. hó 12.

FONYÓ kir. bir. végrehajtó.

690 sz. 1905.

Árverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1905. évi 8314 számú végzése következtében dr. Kreisler Mór ügyvéd által képviselt Szablics István javára Szablics János ellen 1000 K. s járuléka erejéig 1905. évi december hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1272 koronára becsült következő ingóságok, u. m. bocskorok, bőrneműek, butor-házi szerelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Csurgói kir. járásbírótság 1905 évi V. 327/2. számú végzése folytán 1000 kor tőkekövetelés, ennek 1905 évi aug hó 15 napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen 72 kor, 26 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Berzencén leendő eszközzésére

1906. január 30-ik napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón, 1906 évi jannár 13-an.

FONYÓ kir. bir. végrehajtó.

